

C/2024/5771

7.10.2024

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2024 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – XXX κατά État belge, εκπροσωπούμενου από την Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

(Υπόθεση C-14/23 ⁽¹⁾, Perle ⁽²⁾)

[Προδικαστική παραπομπή – Μεταναστευτική πολιτική – Οδηγία (ΕΕ) 2016/801 – Προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές – Άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο στ' – Αίτηση εισδοχής στο έδαφος κράτους μέλους με σκοπό τις σπουδές – Άλλοι σκοποί – Απόρριψη αιτήσεως για τη χορήγηση θεώρησης εισόδου – Λόγοι απόρριψης της αιτήσεως – Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο – Γενική αρχή της απαγόρευσης των καταχρηστικών πρακτικών – Άρθρο 34, παράγραφος 5 – Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών – Θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(C/2024/5771)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

XXX

κατά

État belge, εκπροσωπούμενου από την Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία (ΕΕ) 2016/801 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την έρευνα, τις σπουδές, την πρακτική άσκηση, την εθελοντική υπηρεσία, τις ανταλλαγές μαθητών ή τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την απασχόληση των εσωτερικών άμισθων βοηθών (au pair), ιδίως λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 3, σημείο 3, αυτής,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται στο να απορρίπτει κράτος μέλος αίτηση εισδοχής στο έδαφός του με σκοπό τις σπουδές με την αιτιολογία ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας υπέβαλε την αίτηση χωρίς να έχει την πραγματική πρόθεση να πραγματοποιήσει σπουδές στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, ενώ δεν έχει μεταφέρει το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό του δίκαιο, κατ' εφαρμογήν της γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης περί απαγόρευσης των καταχρηστικών πρακτικών.

- 2) Το άρθρο 34, παράγραφος 5, της οδηγίας 2016/801, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται στο να συνίσταται το μέσο έννομης προστασίας κατά αποφάσεως, ληφθείσας από τις αρμόδιες αρχές, περί απορρίψεως αιτήσεως εισδοχής στο έδαφος κράτους μέλους με σκοπό τις σπουδές αποκλειστικώς σε προσφυγή ακυρώσεως, χωρίς το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της προσφυγής να διαθέτει την εξουσία να υποκαταστήσει, όπου κρίνεται σκόπιμο, με τη δική του εκτίμηση εκείνη των αρμοδίων αρχών ή να εκδώσει νέα απόφαση, εφόσον οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ασκείται η προσφυγή αυτή και, κατά περίπτωση, εκτελείται η δικαστική απόφαση που εκδίδεται μετά το πέρας της διαδικασίας προσφυγής προβλέπονται κατά τρόπον ώστε να επιτρέπουν την έκδοση νέας αποφάσεως εντός σύντομου χρόνου, σύμφωνης με την εκτίμηση που περιλαμβάνεται στην ακυρωτική δικαστική απόφαση, ούτως ώστε ο επαρκώς επιμελής υπήκοος τρίτης χώρας να μπορεί να επωφεληθεί πλήρως από τα δικαιώματα που αντλεί από την οδηγία 2016/801.

⁽¹⁾ EE C 134 της 17.4.2023.

⁽²⁾ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.